

Egy nyári élményem

Az idei volt az eddigi leghosszabb szünet - legalábbis idén töltöttük a legtöbb időt távol az iskolától a több hónapos karantén miatt-, de mint mindig: most is szuper nyári szünetem volt!

Töprengtünk, gondolkodtunk, de mivel nyaralóhelyünk zöld lámpát kapott, idén is ellátogattunk Horvátországba, természetesen most is nagyszerűen éreztük magunkat! Tíz napot töltöttünk a tengerparton.

Először Mali Losinjba utaztunk, az odavezető út egy részét komppal kellett megtennünk. Sokszor utaztunk már komppal, de most autónkkal a hajófenéken kellett parkolnunk, ami nagyon ijesztő volt!

A szigeten sok új dolgot kipróbáltam: például apával életemben először jet-skiztem, és olyan tekercsfagyit ettem itt, ami Magyarországon nem kapható. El is terveztem, hogy ilyen fagyizót fogok nyitni itthon én is!

Az utolsó napon a búcsúvacsorát egy magas, félelmetes hegy tetején fogyasztottuk el. A naplementében mesés kilátás nyílt a városra, a környező apró szigetekre.

Háromfős hidegtálat ettünk, amin helyi sonka, sajt, paradicsom, szőlő és füge volt, így a fantasztikus kilátás mellett még bőségesen jól is laktunk. Ide biztosan visszatérünk még!

A következő egy hetet Marinán töltöttük. Itt - szintén életemben először - kajakoztam, ami nagyon szuper élményt jelentett számomra. Rengetegszer búvárokodtam is, közben számtalan mintájú, színű halat láttam úszkálni a gyanútlan fürdőzők lábai alatt.

Az egyik napon átmentünk Brelára, ahol újra jet-skizhettem, de úgy, hogy most már én is vezethettem egyedül. A hazautazás mindig szomorú, de az út során is sok-sok gyönyörű tájat láttam, még késő este is díszkivilágításban pompáztak a városok.

Nagyon szeretem Horvátországot, mesés hely, rengeteg emlék fűz hozzá, még a nevem is innen származik!

Mészáros Mirkó 8.a
Landerhegyi Sportiskolai Általános Iskola